

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.028/2025/3.

A felperes: Felperes1

(Cím2

th: Cím4)

A felperes képviselője: Botos Ügyvédi Iroda

(Cím4;

ügyintéző: Felperes1 ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: alperesi képviselő

(cím6)

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

26.G.40.097/2024/17. sz. végzéssel kijavított

26.G.40.097/2024/14. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 15. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 353.500,- (Háromszázötvenháromezer - ötszáz) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy – lelet kiállításának terhe mellett – 8 napon belül igazolja további 10.260,- (tízezer-kettőszázhatvan) Ft fellebbezési illeték megfizetését.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 70.485,- (Hetvenezer – négyszáznyolcvanöt) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresetét az alperes közgyűlési határozatai hatályon kívül helyezése iránt terjesztette elő. Perköltség igényét a keresetlevélhez csatolt költségjegyzéken 10 munkaóra alapulvételével az 1/F/7. alatt csatolt meghatalmazás szerinti 25.000,- Ft/óra + áfa ügyvédi munkadíjban (ebből következően 317.500,- Ft) jelölte meg.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében az ügy érdemében a keresetnek megfelelően határozott. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 67.750,- Ft perköltséget. Ítélete jogi indokolásának perköltségre vonatkozó részében arra hivatkozott, hogy a felperes pernyertes lett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pervesztes alperes a pernyertes felperes perköltségének megtérítésére.

II.

[4] A javára megállapított perköltség 639.250,- Ft-ra történő felemelése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem a Pp. 80. §, 81. § (1) és (2) bekezdése, 82. § és 83. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint határozta meg a javára megállapítható elsőfokú perköltséget amikor az alperest csupán 67.750,- Ft-ban marasztalta. A marasztalási összegből megállapíthatóan az elsőfokú bíróság az általa megfizetett 36.000,- Ft illetéket és csupán egy

ügyvédi munkaórának megfelelő (azaz 25.000,- Ft + áfa, azaz bruttó) 31.750,-Ft ügyvédi munkadíjat vett figyelembe. A keresetlevélhez 1/F/7. alatt csatolta az ügyvédi meghatalmazást, melyben 25.000,- Ft/óra + áfa munkadíj került megjelölésre. A keresetlevélben ugyanakkor utalt arra is, hogy annak elkészítésével, az előzményi iratok és a jogszabályok tanulmányozásával 10 ügyvédi munkaóra merült fel. A per későbbi szakában további 9 ügyvédi munkaóra merült fel, az alperes érdemi ellenkérelmének tanulmányozására másfél óra, válaszirata elkészítésére három és fél óra, az alperesi viszontválasz tanulmányozására 1 óra, a tárgyaláson való részvétellel 1 óra, az oda-vissza úttal további 2 óra. A 19 ügyvédi munkaórával és a lerótt illetékekkel számolva az elsőfokú perköltség összege helyesen 639.250,- Ft. Az általa felszámított 19 óra nem volt eltúlzott, arányos az elvégzett munkával. A keresetlevél (7 oldal + 55 oldal melléklet), az ellenkérelem (6 oldal + 7 oldal melléklet), a 4 oldalas válaszirat és az 5 oldalas viszontválasz terjedelmére, az utazási idő szükségletére és a tárgyaláson való részvételére figyelemmel.

[5] Az Ükr. 2. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság csak indokolt esetben, akkor mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel. A bíróság azonban ebben az esetben is köteles a döntését indokolni. A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes ítéletének [52]-[55] bekezdéseiben foglaltakkal ellentétben az elsőfokú bíróság sem általánosságban, sem konkrétumokkal nem indokolta a javára megállapított perköltség mérséklésének okát. Magánszemélyként indította a pert, képviselőtét önálló jogi személyként látta el a Botos Ügyvédi Iroda. Mivel az ügyvédi iroda - a felperes személye révén - az ügyet részben ismerte, ezért nem a szokásos 100 EUR/óra, hanem a csökkentett 25.000,- Ft/óra + áfa munkadíjat számította fel. Másodfokú perköltségigényét 3 munkaóra alapján 75.000,- Ft + áfa és 35.460,- Ft fellebbezési illetékben számította fel.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

III.

[7] A fellebbezést az ítéltábla - a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben találta alaposnak.

[8] Előjáróban az ítéltábla arra mutat rá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti – a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában részletezett – korlátai között bírálta felül, fellebbezés hiányában nem érintve az ügy érdemét, illetve az alperes terhére megállapított 67.750,-Ft elsőfokú perköltség vonatkozásában azt, hogy a kereseti illeték felperes általi felszámítása megtörtént-e és így áthárítása mennyiben állt összhangban a felperes elsőfokú perköltség felszámításával.

[9] A felperes fellebbezése nem irányult az elsőfokú ítélet részbeni, az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezése hatályon kívül helyezésére, csak annak megváltoztatását kérte. Az elsőfokú ítélet részben történő hatályon kívül helyezésére - a jogi indoklás a perköltség mértékének meghatározására vonatkozó, a felperesi fellebbezésben helyesen megjelölt hiányosságai ellenére [Pp. 346. § (5) bekezdés] - az ítéltábla sem látott okot, mert a rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése - az elsőfokú ítélet indokolásának ezen hiányosságai ellenére is – érdemben felülbíráható volt.

Az elsőfokú ítélet 67.750,-Ft elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Annak összegéből egyértelmű, hogy a lerótt illeték (36.000,-Ft), illetve az ügyvédi munkaóradíj (bruttó 31.750,-Ft) került megállapításra a felperes javára, a munkaórák számát az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe.

[10] A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A Pp. 81. § (2) bekezdése értelmében a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, s mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott, vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[11] Az elsőfokú bíróság nem hagyhatta volna figyelmen kívül a felperes perköltség felszámításából a munkaórák számát. Az ítéltábla a fellebbezést azért találta csupán részben alaposnak, mert a felperes az elsőfokú eljárás során perköltségét nem a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően (19 munkaóra alapján), hanem kizárólag a keresetlevélben és az előzményi iratok és a jogszabályok tanulmányozásával, valamint a keresetlevél elkészítésével kapcsolatos 10 ügyvédi munkaóra tekintetében számította fel. (Keresetlevél 1. oldal utolsó bekezdés) Ezt követően további perköltség felszámítására nem került sor. Az óradíj mértékét a felperes a meghatalmazásba integrált megállapodás csatolásával igazolta.

[12] A keresetlevélben szereplő perköltségfelszámítás alapján a pernyertes felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet szerinti egy órán túl még 9 óra alapulvételével további bruttó 285.750,-Ft ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségre jogosult. Azt is figyelembe véve, hogy a díj felszámításánál már maga a felperes is értékelte azt, hogy „saját” ügyében jár el, a munkadíj mérséklésére alapot adó körülmény nem merült fel. Ennek megfelelően a felperes javára megállapítható perköltség 353.500,-Ft (67.750,-Ft + 285.750,-Ft). Az ezt meghaladó elsőfokú perköltség – felszámítás hiányában – nem vehető a felperes javára figyelembe.

[13] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben – a fentiek szerint – megváltoztatta és az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét a fentiek szerint felemelte.

[14] Észlelte az ítéltábla, hogy a felperes nem a fellebbezési perértéknek megfelelő fellebbezési illetéket fizette meg. Az elsőfokú ítéletben a javára megállapított elsőfokú perköltség 67.750,-Ft volt, ezt kérte 639.250,-Ft-ra felemelni. A fellebbezési perérték - a különbözeti összeg - 571.500,-Ft. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39-41. §-a szerint megállapított illetékalapnak is ez minősül. A 8 %-os illetékkulcsnak megfelelően a fellebbezés illetéke 45.720,-Ft. A felperes 35.460,- Ft illetéket fizetett meg. A hiányzó 10.260,-Ft illeték megfizetésére az ítéltábla az Itv. 74. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - lelet kiállításának terhe mellett - hívta fel a felperest.

[15] A felperes másodfokú pernyertessége 50 %-os mértékű, mert 9 óra további ügyvédi munkadíj vonatkozásában fellebbezése alaposnak, míg további 9 óra ügyvédi

munkadíj vonatkozásában alaptalannak bizonyult. A 45.720,-Ft illeték és a bruttó 95.250,-Ft (3 munkaóra után felszámított) másodfokú ügyvédi munkadíj együttes összege 140.970,-Ft, ennek a felperes pernyertességére eső fele 70.485,-Ft, melynek megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a fele részben pervesztes alperes köteles. Az alperes másodfokú eljárás során nyilatkozatot nem terjesztett elő, másodfokú perköltségét nem számította fel, így arról az ítéltáblának sem kellett határoznia.

Győr, 2025. május 29.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mészáros Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró